

2. advents. Lūkas evaņģēlijs 3

- 1 Bet ķeizara Tiberija piecpadsmitajā valdības gadā, kad Poncijs Pilāts bija zemes valdītājs Jūdejā un Hērods valdnieks Galilejā, un Filips, viņa brālis, valdnieks Iturejā un Trahonijā, un Lizanijs valdnieks Abilenē,
2 augsto priesteru Annas un Kajafas laikā, Dieva vārds nāca pār Jāni, Caharijas dēlu, tuksnesī.
3 Un viņš sāka staigāt pa visu Jordānas apgabalu, sludinādam grēku nožēlošanas kristību uz grēku piedošanu,
4 kā ir rakstīts pravieša Jesajas grāmatā: saucēja balss tuksnesī: sataisat Tā Kunga ceļu, darait līdzenas Viņa tekas!
5 Katrai ielejai jātop pildītai un katram kalnam un pakalnam nolīdzinātam, kas liks, tam jātop taisnam un, kas celmains, - par staigājamu ceļu.
6 Un visai miesai būs redzēt Tā Kunga pestīšanu.
7 Ļaužu pulkiem, kas nāca pie viņa kristīties, viņš sacīja: "Jūs odžu dzimums, kas jums norādījis, kā izbēgsit nākamai dusmībai?
8 Tad nu nesiet patiesus atgriešanās augļus un nesāciet pie sevis sacīt: mums ir Ābrahāms par tēvu! - Jo es jums saku: Dievs spēj no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus!
9 Jau cirvis pielikts kokiem pie saknes: katru koku, kas nenesīs labus augļus, nocirtīs un iemetīs ugunī."
10 Un ļaudis viņu jautāja: "Ko tad mums būs darīt?"
11 Bet viņš tiem atbildēja, sacīdams: "Kam divi svārki, tas lai dod tam, kam nav, un, kam ir pārtika, lai dara tāpat."
12 Bet arī muitnieki nāca kristīties un to jautāja: "Mācītāj, ko mums būs darīt?"
13 Tad viņš teica: "Neņemiet vairāk, kā jums nolikts."
14 Bet arī kareivji to jautāja: "Ko tad mums būs darīt?" Un viņš tiem atbildēja: "Neaplaupait nevienu un neizspiediet nevienam naudu un esiet mierā ar savu algu."

Labā vainas sajūta.

Ikviens teiktu, ka just vainu nav patīkami. Tieši šī apsvēruma dēļ cilvēkam ātri rodas antipātijas pret vainas sajūtu. Tas nav patīkami - tād ir slikti. Nereti Bībelē ir vietas, kuras sākot lasīt cilvēks tai pat mirklī vēlas Bībeli aizvērt. Jāņa Kristītāja runas ir tikai viena no šādām vietām. Bet, ja mēs sakām, ka vainas sajūta ir slikta lieta, tad padomāsim kāda būtu cilvēku sabiedrība, kur neviens nekad nejustu ne par ko vainu!? Būsim godīgi - vai mēs paši gribētu tādā sabiedrībā dzīvot? [Tāds pats ir arī laulības pārkāpējas sievas ceļš; viņa bauda tai priekšā likto cienastu, noslauka muti un saka: "Es nekā ļauna neesmu darījusi!" \(Sal.pam.30:20\)](#)

Padomāsim no jauna vai vainas sajūta ir laba vai slikta? Mans pasniedzējs Reinhards Slenczka reiz teica - Dieva priekšā slikta sirdsapziņa ir laba sirdsapziņa. Es gribu teikt to, ka vainas sajūta kā tāda, ir labs cilvēka audzinātājs. Tā ir noderīga. Tā ir nepieciešama. Tā liek pārvērtēt lietas. Tā cilvēka dvēselē rada spiedienu ko mainīt uz labo pusi. Bez tās cilvēks dzīvo garīgi aklu dzīvi. Pareizai vainas sajūtai arvien būs labi augļi. Ja Dievs uzrāda cilvēkam vainu, tas vienmēr ir labi.

Pastāv arī nepatiesa vainas sajūta, kas ir rezultāts kāda cilvēka ciniskai psiholoģiskai manipulācijai ar otru cilvēku, lai pakļautu viņu sev. Ir cilvēki, kas jutīs gandarījumu otram liekot arvien justies vainīgam viņa priekšā. Ģimenē, skolā, sabiedrībā, darbā. Tas var notikt jebkur. Tāda vainas sajūta ir sātāniska, graužoša, paverdzinoša. Bet es runāju par vainas sajūtu Dieva un tuvākā priekšā kā labu, kas atbilst patiesības faktam. Nepareizai vainas sajūtai arvien būs indīgi augļi, pareizai - dziedinoši.

Cilvēkam vainu var uzrādīt Dievs, un cilvēkam vainu var uzrādīt sātans, bet tas būs tik atšķirīgi! Jo Dievs uzrādot vainu aicinās uz labām izmaiņām, kamēr sātana gadījumā cilvēks paliks piekalts riņķojot ap vainas sajūtu. Velns nekad nemudinās uz grēksūdzi. Ko mums uzrāda Jānis Kristītājs?

viņš sāka staigāt pa visu Jordānas apgabalu, sludinādams grēku nožēlošanas kristību uz grēku piedošanu, 4 kā ir rakstīts pravieša Jesajas grāmatā: saucēja balss tuksnesī: sataisait Tā Kunga ceļu, darait līdzenas Viņa tekas! Vispirms ievērosim to, ka Jānis nesaka cilvēkiem - jūs visi esat gatavie maitas, un es jums to pierādīšu 3 piegājienos, un tad apmierināts došos mājās, bet Jānis sludina grēku nožēlošanas kristību uz grēku piedošanu. Tātad tam ir konstruktīvs virziens. Jānis aicina gatavoties Dieva Dēla atnākšanai, kas nesīs pasaulē radikālas pārmaiņas. Un kopība ar Viņu notiek caur pārmaiņu sākšanos un turpināšanos pie cilvēka. Kad cilvēks pārakmeņojas savos aplamajos standartos, viņam nav daļas ar Dievu. Nāk Dieva Dēls, kas nes radikālas pārmaiņas - sāksim mainīties, aicina Jānis!

5 Katrai ielejai jātop pildītai un katram kalnam un pakalnam nolīdzinātam, kas liks, tam jātop taisnam un, kas celmainis, - par staigājamu ceļu. Ieleja. Bībelē ir izteikums bēdu ieleja. Neizsūdzēti grēki, neatņemti grēki ir kā bēdu ieleja, kurā cilvēks sēž bez gaismas dziļā depresijā. Zemisku cilvēku arī neviens nesauks par cēlu. Tāpēc ir lietas, kuras mums ir jāaizber ar izsūdzēto vārdu svaru. Kalns un pakalns ir kaut kas tāds, kas paaugstinās pār normālo. Lepnība. Augstprātība. Uzpūtība. Cinisms. Diez vai tas ir normāls līmenis, kurā būtu jāturpina kādam dzīvot. Tāpēc - nolīdzini to krītot ceļos grēksūdzē Dieva priekšā. Un kaut kādā ziņā nekad vairs arī necelies. Līkais, celmainais - vēl divas anomālijas Dieva priekšā. Saki, kā tu varētu komunicēt ar cilvēku, kam divi standarti, kas runā vienu, bet dara otru? Kā tu varētu atnākt pie kāda to sastapt, ja ceļš pie viņa ir vienos celmos? Kā lai vēl Dievs runā ar Ādamu un Ievu, kas savu vainu līki novelj arvien uz kādu citu? Kā lai viens cilvēks veido biznesu ar otru, ja tas viens dara lietas galīgi aplami, bet visu laiku nemitīgi atrunājas, un vēl beigās vainu uzvelj tev pašam!? Mēs teiktu - neiespējamās attiecības! Bet vai esam padomājuši kādēļ Dievam ir tik grūti atnākt pie kāda šodienas pasaulē, šodienas sabiedrībā? Tāpēc - runāsim ar Dievu taisnu valodu, nelieksimies nost no Dieva, kad Viņš uz mums taisni runā, neveidosim atrunu celmus savās attiecībās ar Dievu, un arī tuvāko. Tas ir tas uz ko mūs aicina Jānis Kristītājs jebkurā laikmetā un pasaules galā, jebkurā sabiedrībā, jebkurā draudzē. Jo visai miesai būs redzēt Tā Kunga pestīšanu. Visa miesa redzēs pestīšanu kā pie viņa atnākošu, vai garām paejošu - tas ir fakts, kas atkarīgs no tā vai kāds tiešām gribēs mainīties nākot pārmaiņas nesošajam, vai palikt iecementēts zemiskajā, lepnajā, līkajā, celmainajā. Dieva priekšā sajūst to, ka ar mums nav gluži viss labākajā kārtībā ir laba sajūta. Tā ir laba vainas sajūta. Vaina ir tikai tad, ja mēs no tā vairāmies.

Āmen.